

- 1) de pædagogiske fag: pædagogik og psykologi, undervisningslære, praktisk skolegerning og pædagogisk speciale,
- 2) fagene dansk (med kendskab til svensk og norsk), skrivning, regning og kristendomskundskab,
- 3) grunduddannelse i tre af fagene formning, sang/musik, legemsøvelser og håndarbejde efter den enkelte studerendes eget valg,
- 4) samtids- og samfundsorientering,
- 5) videregående uddannelse i to af folkeskolens fag (linjefag),
- 6) supplerende kursus og fællestimer.

Ud over den i stk. 1 nævnte uddannelse kan de studerende vælge

- a) uddannelse i et yderligere linjefag,
- b) undervisning (frilæsning) i form af kursus eller studiekredse,
- c) undervisning i instrumentalmusik, herunder orgelspil.

De studerende vælger pædagogisk speciale og linjefag inden for de ved seminarierne givne muligheder, jfr. stk. 4 og 5. Undervisningen påbegyndes i uddannelsens 2. år.

Undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med seminarierådet, hvilke fag der kan være linjefag, og hvilke kursus der er obligatoriske efter stk. 1, nr. 6.

Undervisningsministeren godkender, på hvilke områder der af det enkelte seminarium tilrettelægges undervisning i pædagogisk speciale, linjefag og frilæsning.

Undervisningsministeren bemyndiges til for det nuværende statens seminarium for småbørnslærerinder at godkende en tilrettelæggelse af uddannelsen, således at den tager særligt sigte på undervisningen i folkeskolens yngste klasser.“

Ved denne affattelse er der i forhold til lovforslaget foretaget en *yderligere begrænsning* af omfanget af de *obligatoriske fag*, så at disse kun omfatter fag, som det må anses for helt nødvendigt, at alle lærere har kendskab til. *Tillægsfagsordningen er bortfaldet*, men der er adgang til at vælge *et yderligere linjefag*.

Efter en ændring af § 7 er den oprindeligt foreslåede bestemmelse, hvorefter studerende, der ikke tilhørte folkekirken, kunne fritages for *undervisning i kristendomskundskab*, udgået. Dette er bl. a. en følge af den ændrede affattelse af § 6, hvorefter